

به یادبود چهارمین سالگرد شهادت قربانیان قتل‌های ناجوانمردانه زنجیره ای

درظلمت ساعات آغازین روز یکم آذرماه هزاروسیصد و هفتاد و هفت، بار دیگر سربازان گمنام امام زمان جمهوری اسلامی چهره پست و جنایت کارانه خود را نشان داده و سینه دو تن دیگر از مبارزین راه آزادی، یعنی داریوش فروهر و همسر وی پروانه فروهر - اسکندری، را وحشیانه دریدند تا به گمان خود اندیشه آنان را خاموش نمایند. این خرده عاملان که همچوآمران اصلی این جنایت بویی از انسانیت نبرده بودند، به منظور ایجاد رعب بیشتر، با بیست و چهار ضربه دشنه سینه پروانه فروهر - اسکندری، این مظهر زنان مبارز ایران را، در حالی که بدن وی را به سوی قبله به اصطلاح مسلمین گرفته بودند، دریدند.

در ادامه هر چه بیشتر متلاطم کردن این امواج رعب و وحشت و کشتارهای به اصطلاح «خودسرانه»، مدتی بعد و در راستای پروژه ناتمام اتوبوس نویسندگان راهی به سوی ارمنستان، محمد جعفر پوینده و محمد مختاری نیز به دست سلاخان رژیم به طرز ناجوانمردانه ای ربوده و سپس به شهادت رسیدند. این کشتارها و بیش از دویست ترور سیاسی دیگر در داخل و خارج کشور بعدها به پرونده قتل‌های زنجیره ای معروف گردید که به دلیل واکنش‌های گوناگون پایه‌های لرزان این نظام نامشروع را بیش از پیش سست تر نمود.

دژخیمان جمهوری اسلامی این اعمال غیر انسانی را به این امید مرتکب گشتند که شعله دیگری از مقاومت را خاموش نمایند تا دیگر کسی در این سرزمین جرات نکند ندای آزادی سر دهد و آرزوی آبادی ایران را در سر بپروراند تا مافیای قدرت و حزب الله با سوء استفاده از مذهب به چپاول و غارت مردم و کشور عزیزمان ادامه دهند. اما بسی خیال باطل و بیهوده، چرا که این جنایات سرآغاز بحران مشروعیت و پایان کار جمهوری اسلامی گشت.

در این راستا، اعلام این خبر و افشای سطحی پاره ای از جزئیات این جنایات، چنان واکنش سریعی در بین عموم مردم کشور و همچنین در خارج از ایران داشت که

جمهوری اسلامی برای اولین بار مجبور به اعتراف این حقیقت گشت که این جنایات به دست عوامل اطلاعاتی خود رژیم انجام گرفته است. بی شک این اقدام مذبحخانه جمهوری اسلامی، با این باور واهی صورت گرفت تا شاید به خیال سردمداران کبک صفت آن، هر گونه رابطه ای با فتوای دهندگان اصلی این جنایات قطع گردد. البته این نیمه اعترافات ساختگی نیز طوفانی از خشم و اعتراض در بین مردم و سطح جهانی را به دنبال داشت که تاکنون فروکش ننموده است.

آری، رژیم حاکم بر ایران تاکنون با هزاران ترفند سعی در سر باز زدن از محاکمه و محکوم نمودن عاملان و آمران این جنایت نموده است که البته امریست طبیعی چرا که در اینصورت بالاترین مقامات هرم قدرت تاریکخانه اشباح در ایران به محاکمه کشیده خواهند شد.

دانشجویان و ملت شریف ایران، اینک و در آستانه چهارمین سالگرد قتل‌های ناجوانمردانه فروهرها و دیگر قربانیان قتل‌های زنجیره ای، بر تک تک ماست که به منظور افشای هر چه بیشتر این پرونده ها و با به محاکمه کشاندن عاملان و آمران اصلی قتل‌های زنجیره ای، نگذاریم خون این عزیزان که جانشان را برای آزادی و آبادی ایران فدا نمودند، هدر گردد.

آری، بر ماست تا با ادامه مبارزه حق پایمال گشته قهرمانان میهنمان را از این جنایتکاران و مزدورانشان گرفته و مبارزه مان را هر چه منسجم تر به منظور زدودن میهنمان از وجود ضحاکان زمان ادامه دهیم.

«کمیته هماهنگی جنبش دانشجویی برای دموکراسی در ایران» بار دیگر و بدینوسیله خاطره کلیه قربانیان قتل‌های زنجیره ای را گرامی میدارد و مراتب صمیمانه ترین تسلیت های خود را نثار بازماندگان آنها و ملت شریف ایران می نماید. این کمیته همچنین از کلیه سازمانها و تشکلهای ایرانی درخواست می نماید، با افشای هر چه بیشتر جنایات و ظلمهای ملایان و ترغیب سازمانها و مراجع بین المللی به اعمال فشار هر چه بیشتر بر نظام جمهوری اسلامی برای رعایت مفاد اعلامیه جهانی حقوق بشر، امکانات تشکیل یک دادگاه شفاف و علنی را برای محاکمه عاملان و آمران این جنایات، در راستای احترام به اصول عدالت، حقوق بشر و دموکراسی فراهم آورند.

داد خواهیم این بیداد را...

۱ آذرماه ۱۳۸۱

کمیته هماهنگی جنبش دانشجویی برای دموکراسی در ایران